

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : **28 Kasım 2024**
Sayı : **8036**

19944

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Milli Eğitim Bakanı Sayın Yusuf TEKİN tarafından Anayasanın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. maddelerine göre yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Saygılarımla.

Av. Sibel SUIÇMEZ
Trabzon Milletvekili
TBMM Katip Üyesi

Trabzon'da Kamuda Tasarruf Tedbirleri kapsamında Halk Eğitim Merkezlerinde verilen kursların durdurulması kararı, özellikle Ortahisar Halk Eğitim Merkezi Özel Yüreker Ek Binasında eğitim gören özel gereksinimli bireyler, veliler ve öğretmenler açısından büyük bir mağduriyet yaratmıştır. Engelsiz Yaşam Akademisi gibi özel gereksinimli bireylerin sosyal yaşama katılımını ve temel becerilerini geliştirmeyi amaçlayan bir kurumun hizmetlerinin kesintiye uğraması, anayasal bir hak olan eğitim hakkının doğrudan ihlali anlamına gelmektedir. Bu durum sadece özel gereksinimli bireyleri olumsuz etkilememekte, aileleri ve özellikle de kadınları olumsuz etkilemektedir.

Bu kursların durdurulması, tasarruf politikalarının uygulanacağı alanların adaletli ve önceliklere uygun bir şekilde belirlenmediğini göstermektedir. Toplumun en kırılgan kesimleri olan özel gereksinimli bireylerin eğitime erişim haklarının kısıtlanması, onların sosyal ve ekonomik hayatta karşılaştıkları engelleri daha da artırmaktadır.

Halk Eğitim Merkezleri, sadece eğitim hizmetleri sunan bir yapı değil, aynı zamanda bireylerin meslek edinmesine, ekonomik bağımsızlık kazanmasına ve yerel ekonominin canlanmasına katkıda bulunan önemli bir kamusal hizmettir. Bu kursların durdurulması, hem bireylerin eğitim ve meslek edinme haklarını ellerinden almakta hem de yerel ekonomi üzerinde olumsuz etkiler yaratmaktadır. Özellikle dar gelirli kesimler için eğitim, ekonomik özgürlüğe açılan bir kapıdır; bu kapının kapanması, bu kesimlerin temel yaşam haklarını doğrudan tehdit etmektedir. Eğitim, yalnızca bireylerin bireysel gelişimi için değil, aynı zamanda toplumsal kalkınma, istihdam ve sosyal uyumun sağlanması için de hayati önemdedir. Tasarruf tedbirlerinin bu denli önemli bir alana dokunması, kamu hizmetlerinin sürdürülebilirliğine ve toplumsal adalet ilkesine aykırıdır. Engelsiz Yaşam Akademisi gibi kurumların kapatılması, sadece özel gereksinimli bireylerin değil, tüm toplumun geleceğini olumsuz etkileyen bir karardır. Bu nedenle, alınan kararın gerekçeleri ve uygulamanın yaratacağı sonuçlar şeffaf bir şekilde kamuoyuyla paylaşılmalıdır.

Buna göre;

1. Halk Eğitim Merkezlerinde verilen kursların, tasarruf tedbirleri kapsamında durdurulmasının gerekçesi nedir?
2. Trabzon'da alınan bu karar sonucunda, kaç kişi meslek edinme veya ek gelir elde etme imkanını kaybetmiştir?
3. Trabzon'da alınan bu karar sonucunda, toplamda kaç usta öğretici ve öğrenci olumsuz etkilenmiştir?
4. Tasarruf tedbirleri kapsamında Halk Eğitim Merkezlerinin kapatılması dışında başka hangi önlemler alınmıştır? Bu tedbirlerin özellikle dar gelirli kesimler üzerinde yaratabileceği olumsuz etkilerin önlenmesi adına ne tür adımlar atılmaktadır?
5. Halk Eğitim Merkezlerinin tekrar faaliyete geçmesi için belirli bir plan ya da takvim bulunmakta mıdır? Eğer varsa, bu süreç hangi tarihte başlayacaktır?
6. Eğitim ve geçim kaynakları açısından hayati öneme sahip olan bu kursların kapatılmasının yerel ekonomi ve istihdam üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmak adına Millî Eğitim Bakanlığı tarafından geliştirilmiş bir destek programı mevcut mudur?
7. Halk Eğitim Merkezleri aracılığıyla meslek edinen bireylerin iş hayatına kazandırılması ve ekonomik kalkınmaya katkı sağlaması hedefleri doğrultusunda, bu kursların devamlılığını sağlamak için alternatif kaynak ve bütçe arayışı yapılmakta mıdır?
8. Engelsiz Yaşam Akademisi gibi özel gereksinimli bireylere yönelik hizmet veren kurumların, sosyal katılım ve rehabilitasyon amaçlı faaliyetlerinin kesintiye uğramaması için Bakanlık tarafından ne tür önlemler alınmaktadır?
9. Özel gereksinimli bireylerin eğitime erişimini sağlamak adına Bakanlık tarafından Engelsiz Yaşam Akademisi gibi kurumlara özel bir bütçe ya da fon ayrılması planlanmakta mıdır? Eğer ayrılmadıysa, bu durumun düzeltilmesi için hangi adımlar atılacaktır?
10. Eğitim hakkı anayasal bir hak olmasına rağmen, özel gereksinimli bireylerin bu hakka erişimini kısıtlayan kararlar alınırken, bu bireyler ve ailelerinin görüş ve ihtiyaçları dikkate alınmış mıdır?
11. Özel gereksinimli bireylerin eğitim ve rehabilitasyon süreçlerini desteklemek amacıyla özel sektör veya sivil toplum kuruluşlarıyla ortak projeler oluşturulması planlanmakta mıdır?